

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**77-ї НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРОФЕСОРІВ,
ВИКЛАДАЧІВ, НАУКОВИХ ПРАЦІВНИКІВ,
АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ**

16 травня – 22 травня 2025 р.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНА ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА В УМОВАХ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

У межах дослідження обґрунтовано доцільність трактування збройного конфлікту як різновиду антропогенної катастрофи, що узгоджується з сучасною термінологією ООН у сфері Disaster Risk Reduction (DRR) [1]. Такий підхід відкриває можливості для використання моделей управління катастрофами (Disaster Cycle) та концепцій «Build Back Better» (BBB), стійкості (resilience) і сталого розвитку в архітектурно-планувальному проектуванні нової житлової забудови. Проаналізовано схеми фазовості післякатастрофічного відновлення, зокрема класичну модель Kates-Pijawka (див. Рис. 1) та її адаптації до постконфліктного контексту.

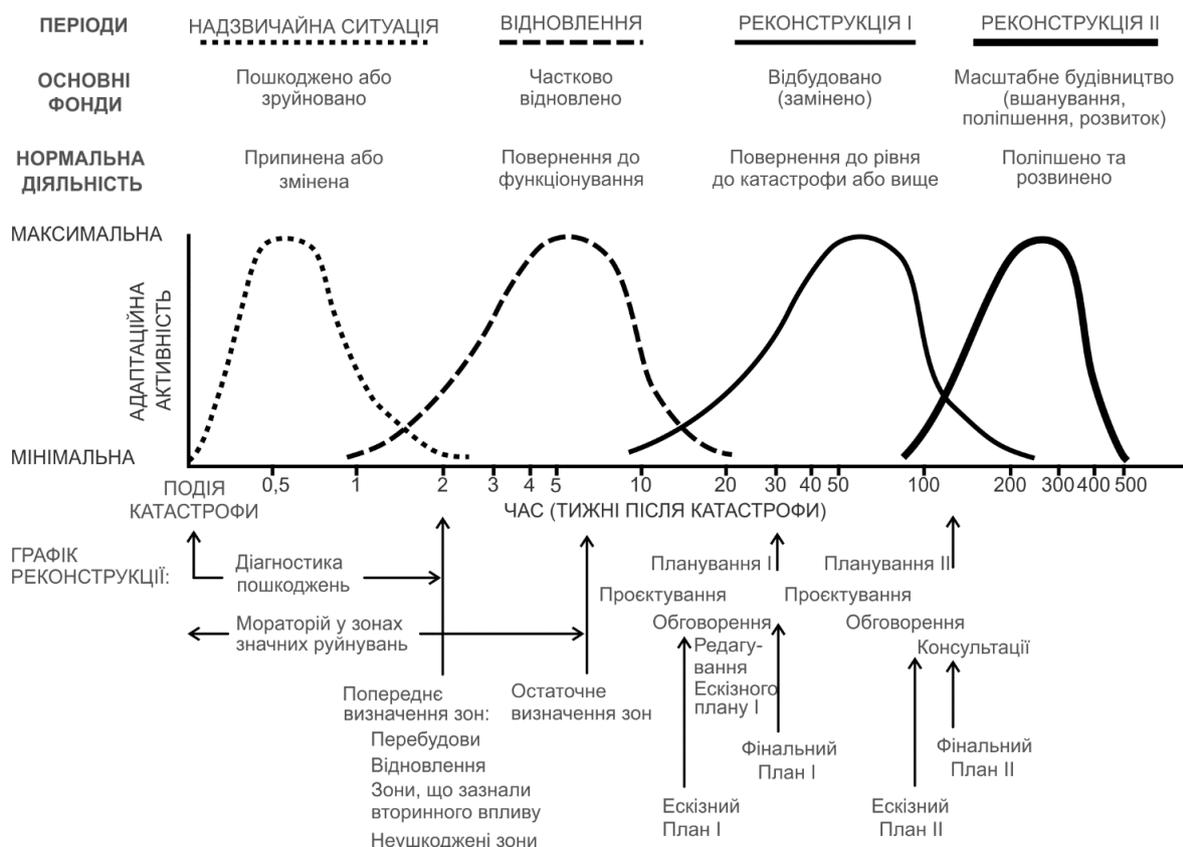

Рис. 1. Модель відновлення після катастрофи за R. W. Kates, D. Pijawka [4]
 Адаптовано та перекладено українською автором Зосімом С.А.

Визначено три ключові періоди післявоєнного відновлення: початкове реагування, трансформація та зміцнення стійкості [2]. Окреслено специфіку кожного з них з урахуванням інституційних, безпекових та соціально-економічних факторів.

Соціально-психологічний аспект враховано через модель емоційного реагування (модель Zunin & Myers [3]), що дозволяє враховувати етапи соціальної адаптації у формуванні житлового середовища. Досліджено динамічну взаємодію складових ризику (загроза, експозиція, вразливість), що впливає на ефективність відновлення. Поняття сталого розвитку розглянуто як рамкове для інтеграції екологічних, соціальних і економічних вимірів у післявоєнне планування.

Розкрито відмінності між відновленням після стихійних лих і збройних конфліктів, що визначає потребу в контекстуалізованих архітектурно-планувальних підходах. Результати дослідження становлять основу для формування інтегрованої методології архітектурного проектування на постконфліктних територіях.

Література:

1. *United Nations. Report of the open-ended intergovernmental expert working group on indicators and terminology relating to disaster risk reduction (A/71/644). s.l. : United Nations General Assembly, 2016.*
2. *Center for Strategic and International Studies (CSIS) & Association of the United States Army (AUSA). Post-conflict reconstruction task framework. s.l. : CSIS & AUSA, 2002.*
3. *DeWolfe, D. J. Training manual for mental health and human service workers in major disasters. s.l. : US Department of Health and Human Services, Substance Abuse and Mental Health Services Administration, Center for Mental Health Services, 2000.*
4. *Kates, R. W. and Pijawka, K. D. From Rubble to Monument: The Pace of Reconstruction. [ed.] J. E. Haas, R. W. Kates and M. J. Bowden. Reconstruction Following Disaster. Cambridge : MIT Press, 1977, p. 1–23.*

УДК 711.4:726.2

*В.А.Ніколаєнко, д.арх., професор
І.О.Петров, аспірант
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

МІСТОБУДІВНІ АСПЕКТИ РОЗМІЩЕННЯ КРЕМАТОРІЇВ У СТРУКТУРІ СУЧАСНОГО МІСТА: ВИКЛИКИ ІНТЕГРАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНОГО СПРИЙНЯТТЯ

У структурі сучасного міста розміщення крематоріїв є складним і чутливим містобудівним завданням, яке поєднує санітарно-гігієнічні, функціонально-планувальні, екологічні та соціокультурні аспекти. Зі